

Jézus szíve

Nyina kisasszonyról keveset tudunk. Itt élt Nádszegen még valamikor a század elején. Jó kapcsolatban volt a Bencze-ház lakóival, mivel tanító lévén ő is a falu értelmiségéhez tartozott. Így az ismeretség és jó barátság természetesé vált a polgári életmódban élő Benczék és a falusi iskola tanítónője között. Honnan jött, hová tartozott azt ma már nem tudja senki, de a padláson megtalált levelekben szó esik Nyináról, sőt, néhány levelet ő írt, vagy neki íródott. Kedves és kedvelt tanítónője lehetett a nádszegi népiskolának. Sárkány Rozál ugyanúgy szerette a tanító kisasszonyt, mint a többi iskolatársa. A templom, a hitélet még szerves része volt az oktatásnak, és Nyina kisasszony talán épp hittant oktatott.

1928-at írunk, nyolc évvel vagyunk Trianon után. A tanítónőt áthelyezték, vagy csak egyszerűen felmondást kapott. Nádszegen nem maradhatott – nem volt se állása, se lakhatása. Egy esős napon összecsomagolt és búcsút intett a falunak. A Jézus szíve szobor nagy kincsnek számított. Ott állt kis szobájának komódján, ahhoz imádkozott.

- Itt hagyom a szobrot, erősítse a falu hitét. Rábízom egy arra érdemesre – gondolta.

Lehet, hogy csak egyszerűen nem fért be a bőröndbe. Rozálka ekkor 17 éves volt, és kicsit meglepte a dolog, de tudta, mit jelent Jézus szíve. Amikor megkapta a szobrot Nyinuskától, gondosan bebugyolálta, magához ölelte és a hideg esőben elindult vele hazafelé a zárda mellé. Ott laktak. Az úton, a hídnál rákérdezett egy helybéli asszony.

- Jól van a gyereked, nem fázik?

Rozálka hajadonként talán nem is értette az iróniát és őszintén válaszolt.

- Nem, ez nem az én fiam, Isten gyermeke. Ő nem fázik, az én szívemet melegíti.

Rozálka férjhez ment. Két gyerek után már Rozál lett. Az egyik lánya elment a férje után a faluból, a másik a férjével ott maradt a házban.

Nádszegen rövid időre újra magyar világ volt, majd a háború, és utána a szocializmus. A szobor mindezt túlélte, ahogy túlélte a párttag vöket is. Az unokák már nehezebb esetek. Az ő egyik első sírva fakadásig tartó csatájukban leverték a szobrot a komódról, s annak letört a feje. A gyerekek csatájában elesett Jézust sírva vitték a papához, mamához.

- Most mi lesz? A verés az a legkevesebb, de Jézus szíve? Az pótolhatatlan!

- Nem baj, megragasztjuk – mondta Jani bácsi, és így lett.

A szobor visszakerült a helyére, nem is látszik a ragasztás. Anita, a legkisebb unoka nem sokat értett a dologból. Mikor rossz volt és az apu azzal fenyegette, hogy akkorát leterít neki, hogy „elszáll a feje”, csak annyit válaszolt:

- Nem baj, majd a Jani bácsi megragasztja.

Azóta Jani bácsi is, nagypapa is, apu is és anyu is meghaltak. Rozálka ükunokái most itt futkároznak Nyina kisasszony szobra körül. Jézus szíve a hálósobánkban őrzi álmukat.

Rozálkához jó helyre került Jézus szíve. Száz éve őrzi a család hitét, a falu sem lett hitehagyott. Épül, szépül. A felújított templom büszkeséggel tölt el mindenkit. Rozálkának a sors meghálálta a mindent odaadó, szerető gondoskodást. 90 évet élt, 2001-ben hunyt el.

Nádszeg, 2021. november 30.
Rózsa Sándor